

δοκλῆς 22.8 *πάντῃ* συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρά. || *πάντῃ* πάντως. Μὲ οἷονδῆποτε τρόπο, *by whatever means*, Παρμενίδης 4.3 οὔτε σκιδνάμενον *πάντῃ* *πάντως* κατὰ κόσμον οὔτε συνιστάμενον 4. Παντοῦ/σὲ ὅλες τὶς περιοχές, *everywhere*, Φιλόλαος 11.19 ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις *πᾶσι* *παντᾶ*.

παντοεργός. Παντοεργός, *all-achieving*, Φιλόλαος 11.3 μεγάλα γὰρ καὶ παντελής καὶ *παντοεργός* καὶ θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὰ καὶ ἀγεμῶν.

πάντοθεν. Ἀπὸ παντοῦ, *from everywhere*, Παρμενίδης 8.43-49 αὐτὰρ ἐπεὶ πεῖρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ *παντοθεν* ... οἱ γὰρ *παντοθεν* ἴσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει Ἐμπεδοκλῆς 28.1 ἀλλ' ὃ γε *παντοθεν* ἴσος <ἐοῖ> καὶ πάμπαν ἀπείρων Σφαῖρος κυκλοτερὴς μονίῃ περιηγεί γαίῳν 29.3 σφαῖρος ἔην καὶ <*παντοθεν*> ἴσος ἑαυτῷ.

παντοῖος. Παντοῖος/κάθε λογῆς, *of all sorts/of every kind*, Ἐμπεδοκλῆς 35.17 *παντοίαις* ιδέησιν ἀρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι 84.3 ἄψας *παντοίων* ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργοὺς 112.11 οἱ δ' ἐπὶ νούσων *παντοίων* ἐπύθοντο κλυεῖν εὐηκέα βάξιν 115.7 φνομένους *παντοῖα* διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελεύθους 129.3 *παντοίων* τε μάλιστα σοφῶν <τ'> ἐπιήρανος ἔργων Ἀναξαγόρας 4.3 καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας *παντοίαις* ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονὰς Δημόκριτος 21 Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτέηνατο *παντοίων* 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι *παντοίων* ιδεῶν. || Ἀναξαγόρας 4.2-9 χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλὰ τε καὶ *παντοῖα* ἐν *πᾶσι* τοῖς συγκρινομένοις ... τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλὰ τε καὶ *παντοῖα*.

πάντοσε. Πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, *towards all directions*, Παρμενίδης 8.57 ἐώντῳ *παντοσε* τωούτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ μὴ τωούτῳ Ἐμπεδοκλῆς 2.6 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκυρσεν ἕκαστος *παντοσ'* ἐλαυνόμενοι.

πάντως. Πάντως/ὅλωςδιόλου, *entirely/thoroughly*, Ἀναξα-

γώρας 9.5 ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως ταχύ ἐστι. || πάντα πάντως. Βλ. πάντα.

παπταίνειν. Προσβλέπω/ἀτενίζω, look fixedly on/gaze steadily, Παρμενίδης 15 αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο.

παραβάλλειν. Παραβάλλω/συγκρίνω, compare, Δημόκριτος 191.19 παραβάλλοντα τὸν ἑαυτοῦ βίον πρὸς τὸν τῶν φανλότερον πρησσόντων.

παράγγελμα. Παράγγελμα/δίδαγμα, precept/instruction, Δημόκριτος 208 πατρὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα.

παραγί(γ)νεσθαι. Ἔρχομαι/ἐπισυμβαίνω, come/occur, Δημόκριτος 108 διζημένοισι τὰγαθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισιν. || Ἀρχύτας 1.25 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν ἃ μὲν ἀπὸ τὰν πλαγᾶν ταχὺ παραγίνεται καὶ <ἰσχυρῶς>, ὁξέα φαίνεται.

παραδιδόναι. Παραδίδω/κληροδοτῶ, hand over/bequeath, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν καὶ περὶ γαμετρίας καὶ ἀριθμῶν καὶ σφαιρικᾶς.

παραδύεσθαι. Εἰσδύω/εἰσχωρῶ, penetrate/enter into, Ἀρχύτας 1.21 οὐ γὰρ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὰν ἡμῖν τὼς μεγάλως τῶν ψόφων, ὥσπερ οὐδ' ἐς τὰ σύστομα τῶν τευχέων, ὅκκα πολὺ τις ἐγχείη, οὐδὲν ἐγχεῖται. Πρβλ. ἐγκαταβυσσοῦσθαι, εἰσκρίνεσθαι.

παρακαταθήκη. Παρακαταθήκη, deposit, Δημόκριτος 265.3 ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρὴ ἐπαινεῖσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν, οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα.

παράλογα (τά). Τὰ παράλογα/παράδοξα, unreasonable/paradoxical (things), Δημόκριτος A 99a (DK II 108,20) τὸν αὐτὸν